

תלמודו בידו

דף נד עמוד ב

- א** [מנין שהעראה בעריות דינה כביאה גמורה ?
- ב** [מדוע לגבי אשת אח נאמר "נדה היא" ?
- ג** [המערה בזכר או בבהמה, האם חייב ומנין ?
- ד** [האם אחותו, אחות אביו ואחות אמו אסורות לו ומנין ?
- ה** [האם אשת אחי אביו מן האם אסורה לו, ומנין ?

- א** [נדה נאמר "את מקורה הערה", ללמד שהמערה בה חייב. והוקשו כל העריות לנדה, שנאמר "כל אשר יעשה מכל התועבות האלה". אך אין ללמוד כמה מצינו מנדה, שכן נדה חמורה שמטמאת את בועלה לשבעה ימים.
- ב** [ללמד שכשם שנדה אסורה בכרת אף שיש לה היתר לאחר זמן, כך אשת אח בחיי בעלה [לאחר שגירשה] בכרת, ואף שיש לה היתר אם ימות בעלה בלא בנים.
- ג** [בזכר: חייב, שנאמר "משכבי אשה". וכיון שהעראה אסורה באשה, אף בזכר כן. בבהמה: חייב, שנאמר לגבי אחות אביו ואמו "כי את שארו הערה". ואם אינו ענין לאחות אב ואם שכבר נלמדו בהיקש לנדה, תנהו לענין בהמה.
- ד** [אחותו: אסורה, שנאמר "בת אביך או בת אמך". אחות האב והאם: אסורות. שלכך חזרה התורה להזהיר [בפרשת קדושים] "ערות אחות אביך לא תגלה", "ערות אחות אמך לא תגלה". אין ללמוד זו מזו, שכן אחות האב חמורה לפי משפחת אב קרויה משפחה. ואחות האם חמורה, לפי שהיא ודאי קרובתו.
- ה** [מותרת. ונלמד בגזירה שוה "דודו דודו", ממצות גאולת עבד עברי שמכר עצמו לגוי. שמוטלת מצוה על דודו לגאלו, והיינו אחי האב מן האב, ולא אחי האב מן האם. שנאמר "ממשפחתו יגאלנו", ומשפחת האב קרויה משפחה ולא משפחת האם.